

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός σε νέο Πρεσβύτερο: «Πρώτα εσύ θα εφαρμόζεις αυτό που στη συνέχεια θα κηρύττεις»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Έναν νέο Κληρικό απέκτησε η ιερατική οικογένεια της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας την Κυριακή της Τυρινής, 22 Φεβρουαρίου 2026. Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Δαμασκηνός, κατά την Θεία Λειτουργία που τέλεσε στον Ιερό Ναό Αγίας Σοφίας στην τοπική κοινότητα Ρίγανη Αιτωλοακαρνανίας, χειροτόνησε στο βαθμό του Πρεσβυτέρου, τον Ιεροδιάκονο Ιερόθεο Παππά.

Ο νέος Πρεσβύτερος, κατά την σύντομη προσφώνησή του, αναφέρθηκε στο μυστήριο της Ιερωσύνης και στην ιερατική διακονία, ευχαρίστησε τα πρόσωπα που τον στηρίζουν όλα αυτά τα χρόνια στην ζωή του και ζήτησε τις προσευχές όλων για την ιερατική του ζωή που ξεκινά από σήμερα. Ξεχωριστά ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό για την πνευματική του στήριξη και το πατρικό του ενδιαφέρον.

Κατά την αντιφώνησή του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε, ότι φτάσαμε, με την χάρη του Θεού, στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και είμαστε έτοιμοι να εισέλθουμε στο στάδιο των αρετών. Σε λίγες ώρες, οι πύλες

της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής θα ανοίξουν και η Εκκλησία θα απευθύνει σε όλους μας, προσκλητήριο συμμετοχής στην σωματική και πνευματική άσκηση, στην νηστεία, στην μετάνοια, στην συγχωρητικότητα, στην υπομονή, στην καρτερία, στην αγάπη.

Συνεχίζοντας, αναφέρθηκε στον νέο Πρεσβύτερο, λέγοντας ότι «ένας νέος άνθρωπος, γόνος ιερατικής οικογένειας, με την στήριξη τεσσάρων ιερέων, του κατά σάρκα πατρός του, του κατά σάρκα αδελφού του, του κατά σάρκα θείου του και του πνευματικού του πατρός, σήμερα θα λάβει τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, για να γίνει λειτουργός των μυστηρίων του Χριστού, ποιμένας των λογικών προβάτων, επικεφαλής της εκκλησιαστικής κοινότητας, οδηγός ψυχών εις σωτηρίαν».

Λαμβάνοντας αφορμή από την ευαγγελική περικοπή της ημέρας απηύθυνε στον νέο Πρεσβύτερο πατρικές νουθεσίες και συμβουλές.

«Αγαπητέ μου, Ιεροδιάκονε Ιερόθεε, το πρώτο που μας διδάσκει σήμερα ο Χριστός, μέσα από το ευαγγελικό ανάγνωσμα είναι, ότι θα πρέπει να αγωνιστούμε για να εκφράσουμε τη συγχωρητικότητα μέσα από τη ζωή μας. Εάν εμείς συγχωρέσουμε τους άλλους και Εκείνος θα συγχωρέσει εμάς. Αν εμείς αρνηθούμε να συγχωρέσουμε τους άλλους, δεν θα συγχωρέσει και Εκείνος εμάς.

Μην ξεχάσεις, λοιπόν, ποτέ αυτήν την προτροπή και την εντολή του Χριστού. Εσύ θα πρέπει να είσαι ο κύριος εκφραστής αυτών των ευαγγελικών παραινήσεων. Εσύ πρώτος θα πρέπει να συγχωρείς τους πάντες. Να διδάσκεις με το παράδειγμά σου, ότι ο δρόμος της συγγνώμης ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό και τους ανθρώπους μεταξύ τους.

Η Ιερωσύνη, παιδί μου, είναι σταυρός και είναι σταυρός, γιατί ο ιερέας υψούμενος στον προσωπικό του Γολγοθά της διακονίας του, καλείται καθημερινά να διδάσκει αλλά και να εφαρμόζει, να κηρύττει αλλά και να πράττει την αρετή της συγχωρητικότητας.

Το δεύτερο που ήθελα να σου υπενθυμίσω είναι η διάκριση. Ο Χριστός μάς παρουσίασε σήμερα αυτό που πρέπει να αποφεύγουμε όταν νηστεύουμε, την επίδειξη και την αυτοπροβολή και ζήτησε την ταπείνωση και την διάκριση.

Δεν μας ζητάει να διαφημίσουμε τις αρετές μας, να προβάλλουμε τα πνευματικά μας αγωνίσματα, να ανακοινώνουμε τα αριστεία της πνευματικής μας προόδου.

Και τούτο διότι, ό,τι και αν κάνουμε, ό,τι και αν πετύχουμε, σε όποιον τομέα και αν προοδεύσουμε στην πνευματική ζωή, τίποτα δεν είναι δικό μας κατόρθωμα. Όλα εδράζονται, θεμελιώνονται και πηγάζουν από το ανερμήνευτο έλεος και την ανεξιχνίαστη βούληση του Θεού, να μας σώσει.

Γι' αυτό κι εσύ, όντας προικισμένος με πολλές αρετές, όπως αυτή της καλλιφωνίας, της αγάπης σου προς τη βυζαντινή μουσική και την λατρευτική ζωή της Εκκλησίας, της γνώση σου στο Τυπικό, της αφοσίωσής σου στην Εκκλησία, της καθαρότητας του σώματος και της ψυχής, πρόσεξε να είσαι πάντοτε διακριτικός στην ποιμαντική σου διακονία και στην ιερατική σου ζωή. Όντας εσύ διακριτικός θα διδάξεις και την διάκριση στους άλλους ανθρώπους. Όντας εσύ διακριτικός θα οπλίζεσαι με υπομονή, επιμονή και καρτερικότητα, ευγένεια και πραότητα, καλοσύνη και ευπρέπεια.

Το τρίτο που θα ήθελα να σου υπενθυμίσω, είναι η προτροπή του Χριστού, να μην θησαυρίζουμε θησαυρούς πάνω στη γη, αλλά να επενδύουμε στον ουράνιο θησαυρό της Βασιλείας των Ουρανών, γιατί αυτός ο θησαυρός δεν κινδυνεύει από κανέναν κλέπτη, αλλά είναι αιώνιος.

Αυτό σημαίνει, ότι χωρίς να υποτιμούμε το σώμα μας και τις υλικές μας ανάγκες πρέπει να ιεραρχούμε τα πράγματα με τέτοια λεπτότητα, έτσι ώστε η προτεραιότητά μας να είναι η ψυχή μας και ό,τι αιώνιο θα παραμείνει μετά το επίγειο πέρασμά μας. Αυτό είναι το δύσκολο έργο το δικό σου και όλων των κληρικών, διότι ζούμε σε μία εποχή που ο άνθρωπος είναι εγκλωβισμένος να απολαμβάνει την ύλη. Αξιολογεί τα πράγματα μόνο με γνώμονα την υλική τους υπόσταση. Αρέσκειται στο φαίνεσθε και όχι στο είναι. Αγωνιά να απολαμβάνει, να κατέχει, χωρίς να ενδιαφέρεται τί πραγματικά από όλα αυτά ωφελούν την ψυχή του. Δίνει έμφαση στο σήμερα και αγνοεί την αιωνιότητα. Αγωνίζεται για τη γη, αλλά ξεχνά, ότι ο προορισμός του είναι ο ουρανός.

Αυτό είναι το έργο σου και η αποστολή σου. Να παραλάβεις με αγάπη τον ταλαιπωρημένο άνθρωπο, τον άνθρωπο που εύκολα παρασύρεται και δικαιολογημένα αποπροσανατολίζεται και να τον οδηγήσεις σε έναν σκοπό. Στον πρωταρχικό σκοπό της δημιουργίας του κάθε ανθρώπου. Να διαφυλάξει το κατ' εικόνα, να αγωνιστεί για το καθ' ομοίωσιν και να αποκτήσει εσχατολογική προοπτική. Δύσκολο, αλλά όχι ανέφικτο. Κοπιαστική η εργασία αυτή, αλλά ο Θεός ενισχύει τους διακόνους του που αποφασίζουν να δώσουν την υπέρτατη αυτή μάχη, να αποκαλύψουν την ποθεινή πατρίδα στον άνθρωπο.

Θα κληθείς να υπηρετήσεις σε αυτή την Ενορία, μια από τις πολλές Ενορίες της υπαίθρου. Παρόλο που αυτές οι Ενορίες γνώρισαν μεγάλη πληθυσμιακή ακμή και

οικονομική άνθηση στο παρελθόν, δυστυχώς τώρα δοκιμάζονται από την υπογεννητικότητα, την συρρίκνωση του πληθυσμού και την εγκατάλειψη των νέων.

Θα έχεις το προνόμιο όμως να γνωρίζεις κατ' όνομα τα πρόβατα της λογικής σου ποίμνης. Παρόλο που είσαι νέος στην ηλικία θα πρέπει να προσφέρεις την πατρότητα της αγάπης σου, την ωριμότητα του χαρακτήρα σου και τη σταθερότητα της αποστολής σου. Θα γίνεις εσύ το παράδειγμα για να σε μιμηθούν. Πρώτα εσύ θα εφαρμόζεις αυτό που στη συνέχεια θα κηρύττεις και θα προτρέπεις να εφαρμόσουν οι άλλοι».

Ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους κατοίκους της Ρίγανης να στηρίξουν τον νέο τους Εφημέριο και να τον συνδράμουν στο ποιμαντικό του έργο, λέγοντας: «Σας παρακαλώ να σταθείτε δίπλα του, να τον στηρίξετε και να τον εμπιστευτείτε. Να συνεργαστείτε μαζί του και όλοι μαζί να εργαστείτε για το καλό αυτής της Ενορίας και της τοπικής κοινότητας. Γνωρίζετε καλύτερα από εμένα, ότι η μόνη παρουσία πλέον που έμεινε στην επαρχία μας, στα χωριά και στις κωμοπόλεις είναι ο Ιερέας. Όταν απουσιάσει και αυτός θα έχει χαθεί κάθε ελπίδα ανασυγκρότησης της ζωής της υπαίθρου».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του απευθύνθηκε πάλι στον νέο Κληρικό, λέγοντας: «Μη λησμονήσεις ποτέ, ότι χειροτονήθηκες Πρεσβύτερος την Κυριακή της Τυροφάγου. Άρα θα πρέπει να ενσαρκώνεις στην ιερατική σου διακονία την συγχωρητικότητα που ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό και τους συνανθρώπους του, την διάκριση που θεμελιώνει κάθε ευλογημένη εκκλησιαστική προσπάθεια, αλλά και την αγάπη που οφείλει κάθε Κληρικός να προσφέρει στο Θεό και στους ανθρώπους, δείχνοντας πάντοτε με το παράδειγμά του τον δρόμο, τον σκοπό και τον τελικό τερματισμό της ζωής μας που δεν είναι άλλος από την είσοδό μας στον Παράδεισο και την μετοχή μας στην αιώνια ζωή».

